

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

jo selv finde ud af, hvem der har skylden. Men når venstre lader sådanne toner høre, kan jeg ikke lade være med at sende en tanke til den venstremand, som formentlig har haft den største indflydelse på, at venstre har taget den stilling, det har, og har været bestemmende for gennemførelsen af denne tidssvarende arbejderbeskyttelseslovgivning; det er den tidligere folketingsmand direktør Axel Kristensen, som fortjener tak for sit arbejde med at fremme denne sag.

Formålet med dette lovkompleks er at værne arbejderne tilbørligt mod ulykkestilfælde og helbredsskader i forbindelse med arbejdet, og dette formål finder sit udtryk i alle de tre lovforslag, som der nu foreligger indstilling om at vedtage. Indenfor de områder, der er omfattet af denne lovgivning, har arbejdsgiveren pligt til at værne arbejderne tilbørligt mod ulykkestilfælde og helbredsskader i forbindelse med arbejdet. Dette er en betydelig udvidelse i forhold til det, vi havde tidligere; da var det kun indenfor håndværk og industri over en vis størrelse, man kunne sige at denne regel gjaldt, medens der ellers kun var sikring mod farer i forbindelse med mekanisk maskineri og farlige apparater.

Udvidelsen, som er tiltrængt på mange områder, omfatter f. eks. områder med ganske særlig stor ulykkesfare og sundhedsfare såsom bygge- og anlægsarbejde samt laboratoriearbejde, og den omfatter også arbejde, ved hvilket der ikke er så stor fare af denne art, handels- og kontorvirksomhed, men hvor den hovedregel, jeg lige har nævnt, alligevel skal være gældende. Indenfor landbrug, skovbrug og gartneri gælder det samme, at der tidligere kun var beskyttelse i forbindelse med mekanisk maskineri og farlige apparater, medens den nu udvides til også at omfatte sundhedsfare, og når vi er gået dertil, er det, fordi spørgsmålet om fare ikke er teoretisk, men praktisk. Fare kan opstå ved sprøjtning i landbrug, gartneri og mange andre steder, ved arbejde med ensilagebeholdere og meget andet. Foruden påpegelse af denne almindelige pligt til at værne mod bedriftsfarer er der navnlig i lovforslaget om den almindelige arbejderbeskyttelse en nærmere og mere detaljeret udformning af disse regler.

Herudover indeholder det nævnte lovforslag og lovforslaget om arbejderbeskyttelse indenfor handels- og kontorvirksomhed regler for sundheds- og velfærdsforanstaltninger på faste arbejdspladser, og her er der sket en meget stor principiel nydannelse, idet alle nyindrettede handels- og kontorvirksomheder vil komme ind under disse lokalebestemmelser.

Nogle af de tidligere talere har været inde på spørgsmålet om de mindre virksomheder. Vi har i udvalget været enige om, at der ikke dør er det samme behov for velfærdsforanstaltninger som i store virksomheder, og at det derfor er rimeligt, også under hensyn til virksomhedernes økonomi, at kræve en mere lempelig gennemførelse af de forskellige lovbestemmelser. Endvidere er der i selve formuleringen af lovbestemmelserne på mange områder taget hensyn hertil. Formuleringen er gjort smidig, og der er udtrykkelig fra udvalgets side udtalt, at man regner med, at administrationen vil tage hensyn til ønsket om smidighed på disse områder.

Med hensyn til de helt små virksomheder, som venstres ærede ordfører (Kr. Juul) var inde på, de helt små håndværks- og industrivirksomheder med højst 3 arbejdere, der hidtil kun har været undergivet reglerne om maskineri og farlige apparater; har vi fra det radikale venstres side lagt vægt på, at der ikke for disse i loven blev opstillet regler om velfærdsforanstaltninger, som f. eks. hvilke garderobeforhold og hvilke andre af den slags foranstaltninger der skulle være, idet det i disse virksomheder er det normale, at arbejdsgiveren arbejder under de samme forhold som arbejderne, hvorfor man i reglen vil finde forsvarlige forhold. Vi har derfor ikke fundet det tilstrækkelig begrundet at opstille regler om opvarmning, rengøring, garderober og lignende for disse små virksomheder, og vi er meget glade for, at vi har mødt forståelse fra de andre partiers side for dette synspunkt.

Jeg vil gerne fremhæve et par punkter i ordningen, som jeg lægger megen vægt på. Som det ærede medlem hr. Lindberg fremhævede, bliver hele den lægeordning, som man har opbygget indenfor fabriktilsynet, legaliseret. Det er med hensyn til udviklingen af arbejderbeskyttelseslovgivningen således, at udgangspunktet dels har været